

Hugo Bouter

De wapens van het licht

Over de geestelijke wapenrusting

'De nacht is ver gevorderd en de dag is nabij. Laten wij dan de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen'.

Romeinen 13:12

Geestelijke wapens

We zijn gewend om te spreken over de *geestelijke* wapenrusting. Dat is ook juist, want het gaat niet om tanks of gevechtsvliegtuigen of iets dergelijks, maar om geestelijke wapens die wij als soldaten van Christus nodig hebben. Het zijn *geestelijke* kwaliteiten die we moeten aandoen of aantrekken, en die nodig zijn voor de *geestelijke* strijd, het conflict met de machten van de duisternis.

Vandaar dat hier in Romeinen 13:12 sprake is van de wapenrusting van het *licht*. Het gaat om wapens die bij *God* vandaan komen. Hij woont in het licht en de wapens die Hij aan Zijn strijders verschaft zijn geestelijk en goddelijk van aard. Even verder spreekt de apostel over het aandoen van de Heer Jezus Christus *Zelf* (Rom. 13:14). Het gaat dus om de kenmerken, de kwaliteiten, de geestelijke wapens van Hem die wij als onze Heer en Meester hebben leren kennen en die wij eigenlijk al bij onze doop hebben 'aangedaan' (Gal. 3:27).

De wapenrusting van God

In Efeziërs 6:13 wordt onze wapenrusting zelfs 'de wapenrusting van *God*' genoemd. Dat dit terecht is, blijkt uit vergelijking met enkele passages in Jesaja waarin God Zelf als Strijder en Oorlogsheld wordt voorgesteld (Jes. 59:16-18; 63:1-6).

Twee onderdelen van de geestelijke wapenrusting in Efeziërs 6:10-20 zijn ook direct ontleend aan de woorden van de profeet Jesaja: 'Want Hij trok de gerechtigheid aan als een *harnas* en zette de *helm* van het heil op Zijn hoofd' (Jes. 59:17). Het gaat hier om het harnas, het pantser van de gerechtigheid waarmee we zijn bekleed (onderdeel 2), en de helm van het heil, d.i. de redding, de definitieve behoudenis (onderdeel 5). Deze belangrijke onderdelen van de wapenrusting bedekken resp. de borst en het hoofd van de strijder.

Tot die beide onderdelen van de wapenrusting beperkt de apostel zich ook in een passage die we vinden in 1 Tessalonicenzen 5:8, en waar de bekende trits *geloof*, *hoop* en *liefde* voorkomt. Hier lezen wij: '*Maar laten wij die van de dag zijn, nuchter zijn, terwijl wij het borstharnas van het geloof en de liefde aangedaan hebben, en als helm de hoop van de behoudenis*'. Het geloof moet actief zijn, werkzaam zijn door middel van de liefde (vgl. Gal. 5:6). Anders is het een dood geloof (Jak. 2:26).

De geestelijke wapenrusting kent nog vijf andere onderdelen volgens de beschrijving van Efeziërs 6, namelijk:

- de gordel van de waarheid, die het tenue van de strijder bijeenhoudt (1),
- de sandalen van het evangelie van de vrede (3),
- het schild van het geloof (4),
- het zwaard van de Geest, dat is het woord van God (6),
- en ook aanhoudend gebed en smeking in de kracht van de Geest (7).

Dit laatste onderdeel wordt wel eens vergeten, maar het gaat dus in feite om een *biddende* strijder, een *knielende* soldaat!

De strijd van de christensoldaat

De apostel Paulus spreekt wel vaker over dit thema in zijn brieven. Zo lezen we in 2 Korintiërs 6:7 over 'de wapens van de gerechtigheid in de rechter- en linkerhand', waardoor zijn bediening werd gekenmerkt. Enkele hoofdstukken later vinden we dat hij de strijd niet voert 'naar het vlees'. Hij heeft geen verkeerde, zondige motieven. Want de wapens van zijn strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God, tot afbreking van geestelijke bolwerken die zich verzetten tegen de kennis van God en de gehoorzaamheid aan Christus (2 Kor. 10:3-6).

Tegenover Timoteüs spreekt de apostel over het strijden van 'de goede strijd van het geloof', en hij noemt hem ook 'een goed soldaat van Christus Jezus' (1 Tim. 6:12; 2 Tim. 2:3). De christensoldaat is tegelijkertijd een kampvechter, een

landbouwer, een arbeider, een dienstknecht (of: slaaf), en een wedloper (2 Tim. 2 en 4:7-8; Hebr. 12:1-17). Ook de verkondiging van het evangelie is een zaak waarvoor we strijden of meestrijden met anderen (Fil. 1:27-30).

Toch spreken ook de andere apostelen over de geestelijke strijd. Zo zegt de apostel Petrus dat wij onszelf moeten 'wapenen' met de gedachte dat wie in het vlees te lijden heeft, heeft *afgedaan* met de zonde – of *opgehouden* is met de zonde – om voortaan overeenkomstig de wil van God te leven (1 Petr. 4:1-2). Onze tegenstander, de duivel, moeten we ook weerstaan (1 Petr. 5:8-9). Daar hebben we dus eveneens de gedachte van het standhouden tegen de overste van de macht in de lucht (Ef. 2:2).

De apostel Johannes spreekt over het overwinnen van de boze (1 Joh. 2:13-14), het overwinnen van valse profeten door de inwonende Geest (1 Joh. 4:4), en het overwinnen van de wereld door de kracht van het geloof (1 Joh. 5:4-5). En de apostel Judas spreekt over de noodzaak om te strijden voor de geloofswaarheid die eenmaal aan de heiligen is overgeleverd (Judas 3, 20). Ten slotte bevatten Openbaring 2 en 3 vele beloften van zegen voor degenen die volharden in de geestelijke strijd en die de overwinning behalen te midden van het verval van de gemeente.

*Niet meer ver bent U, held're Morgenster.
De bazuin zal spoedig schallen
om Uw trouwe strijders allen
op de roepen van de aard',
en te leiden hemelwaarts.
Niet meer ver, Morgenster.*

Uit: Geestelijke liederen nr. 86

Oude Sporen 2018

